

med vores forbehold på alle seks områder. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at Kommissionen, som ikke er folkevalgt, træffer de afgørelser på vegne af Danmark.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Naturligvis vil Danmark fortsat presse på for at få parallelaftaler på områder, hvor vi synes det kunne være en fordel. Men EU's synspunkt, altså Kommissionens synspunkt, er – og jeg forstår det godt – at det kan man gøre på områder, hvor det også tjener EU's interesser. Sådan er det.

Kl. 13.25

Det, at vi nu i første omgang har fået fire ud af de seks, vi ønskede, betyder ikke, at vi opgiver de to sidste. Vi vil selvfølgelig fortsætte presset, men jeg må altså sige til hr. Peter Skaarup, at det er vanskeligere at presse på, når man ikke har fulde rettigheder, og vi har ikke fulde rettigheder, fordi vi har et forbehold. Vi har selv sat os uden for samarbejdet, og så kan vi fra sag til sag vurdere, om vi ønsker en parallelaftale. Det er også dét, vi gør, og på de to områder, hvor vi nu i første omgang ikke har fået det, vil vi selvfølgelig fortsat presse på for at få det.

Peter Skaarup (DF):

Nu siger statsministeren, at det er vanskeligere at presse på, men det kan jo ikke komme bag på regeringen, at der er de forbehold, og man har jo hele tiden haft en idé om, hvordan man skal håndtere den situation. Uanset hvad regeringens synspunkter end måtte være, må man håndtere den situation ud fra den holdning, at det skal være til gavn for borgerne her i landet, og når man er klar over, at forbeholdene er der, kan jeg ikke forstå, hvorfor det skulle være vanskeligere at argumentere for, at vi kan lave de parallelaftaler.

Jeg vil godt spørge, hvordan statsministeren vurderer mulighederne for at få de sidste to parallelaftaler igennem, og hvordan regeringen vil tage den sag op. Vil man f.eks. tage den op over for regeringskollegerne i de andre lande? Er der inden for EU-systemet mulighed for at tale med de øvrige lande og få dem til at forstå, at en af forudsætningerne for Maastrichttraktaten var, at der var de forbehold.

Så vil jeg også spørge: Hvilke handlinger vurderer regeringen, der skal til for at påvirke Kommissionen i fremtiden, og hvad vil man rent faktisk gøre?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan ikke give nogen vurdering af sandsynligheden for, at vi kan få vore ønsker opfyldt, men vi vil presse på.

Men jeg vil godt opholde mig lidt ved hr. Peter Skaarups syn på forholdet mellem Danmark og EU. Det hele var jo så enkelt, hvis vi ikke havde et forbehold, for så var vi fuldt og helt med, og så havde vi både rettigheder og pligter fuldt ud. Men nu har hr. Peter Skaarup og andre altså arbejdet for, at vi skulle være udenfor, og det er vi så nu, og det respekterer vi, selv om vi er imod det, og selv om vi synes, det skader danske interesser.

Det er altså hr. Peter Skaarup, der ønsker, at vi skal stå udenfor, og det, hr. Peter Skaarup vil, er, at Danmark skal komme og sige: Her vil vi have en aftale, her og her og her vil vi have en aftale. Men hr. Peter Skaarup vil også gerne have, at Danmark kan forbeholde sig ret til at sige: Her vil vi ikke have en aftale, og her vil vi ikke have en aftale. Det sagde hr. Peter Skaarup lige for lidt siden, og så kan hr. Peter Skaarup jo heller ikke bebrejde Kommissionen, at den også en gang imellem siger: Her vil vi godt have en aftale med Danmark, men her vil vi ikke. Der må vel gælde lige ret.

Hvis vi var med i Fællesskabet fuldt og helt, var vi omfattet fuldt ud, og så var det hele så nemt. Men da hr. Peter Skaarup har ønsket, at vi skal stå udenfor, og hr. Peter Skaarup vil forbeholde sig ret til, at han ikke vil være med i alle aftaler, må hr. Peter Skaarup jo også indrømme Kommissionen retten til at sige, at den ønsker heller ikke at være med i alle aftaler. Noget for noget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Jeg skal oplyse, at det af hr. Anders Samuelsen under nr. 10 på dagsordenen opførte spørgsmål, spm. nr. S 1954, efter ønske fra spørgeren udgår til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. S 1710

4) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Arne Toft (S):

»Kan ministeren begrunde de særligt voldsomme besparelser på forskning i vedvarende energi, som ifølge Berlingske Tidende den 8. april 2002 andrager 86 procent – og følgelig giver an-